

minister kunde tænke sig et Samarbejde mellem Socialdemokrater og Radikale ogsaa under dette System. Det er dette Samarbejde, jeg har paapeget, og jeg har paapeget det Udslag, som Samarbejdet gav sig ved sidste Valg. Ærede Medlemmer vil maaske have lagt Mærke til, at Indenrigsministeren i sit Svar til mig gik udenom mine Tal som Katten om den varme Grød. Forholdet var jo dette, at ved sidste Valg vandt denne Alliance, der ved Hovedvalget virkede i Praksis som et Omvalg, i 98 Kredse 20 Mandater. Derfor mener jeg at have Ret i min Betragtning, naar jeg siger, at 13 Tillægsmandater paa 102 Valgkredse vil langtfra udelukke fremtidige Alliancer, og derfor hævdede jeg, at dette Forslag i Virkeligheden kan komme til at føre med sig og let kommer til at føre med sig, at Socialdemokrater og Radikale gennem Forhaandsaftaler forud for Valget i Praksis gennemfører det bundne Omvalg, medens Højre og Venstre maa nøjes med den supplerende Retfærdighed, der gives gennem de 13 Tillægsmandater. Det gik den højtærede Minister udenom, og det turde dog ellers være et ret vægtigt Argument.

Derefter kom Ministeren ind paa at nævne mine Udtalelser om 1894. Jeg fremdrog nogle Bemærkninger fra Betænkningens Bilag 2 om, hvordan Forholdet med Hensyn til Folketallet stillede sig i 1850, og hvorledes det stillede sig i 1870, og saa førte jeg selv disse Beregninger videre til 1890 og 1911. Den højtærede Minister spurgte, hvorfor i Alverden jeg netop tog 1894, han mente, det kunde rumme bitre Minder for mit Parti, o. s. v. Jeg skal sige den højtærede Indenrigsminister, hvorfor jeg tog 1894. Det gjorde jeg, fordi der er 20 Aar fra 1850 til 1870 og 20 Aar fra 1870 til 1890, og der var Folketælling i 1890, og Valgkredsloven af 1894 byggede paa Folketællingen af 1890 ganske paa samme Maade, som Valgloven af 1914 skal bygges paa Folketællingen af 1911. Selvfølgelig har jeg derfor taget 1890 og 1911, og selvfølgelig taler jeg derfor om Valgloven af 1894 og Valglovsforslaget af 1911. Om de bitre Minder, som den højtærede Minister mente, at 1894 rummede for mig og mit Parti, og om den Valglov, der var blevet bekæmpet af mine nærmeste politiske Meningsfæller o. s. v., skal jeg sige, at jeg personlig har ikke været med i de Stridigheder gennem 90-erne mellem Venstrereformpartiet og de Moderate, som Ministeren hentydede til, og hvis vi er i Stand til at lægge disse

Stridigheder paa Hylden, synes jeg egentlig, den højtærede Indenrigsminister med rolig Samvittighed ogsaa kunde gøre det. I hvert Fald er jeg for mit Vedkommende ikke bundet af mit Partis Stilling i 1894. Jeg har gjort mine Betragtninger over dette Forhold gældende rent og nøgternt ud fra de talmæssige Resultater, som foreligger.

Derefter kom den højtærede Indenrigsminister ogsaa ind paa Spørgsmaalet: København. Jeg maa for øvrigt sige, at jeg for mit Vedkommende har ikke benyttet hverken Udtrykket København eller Københavneri, men det er nu ligegyldigt. Den højtærede Indenrigsminister brugte som Argument, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har en Virksomhed i København, og at det ærede Medlem fra Esbjerg har en Virksomhed i København og er bosat i København. Det er fuldstændigt rigtigt, jeg er bosat og har en Virksomhed i København; men jeg skal gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at derfor har jeg ikke glemt at varetage Landets Interesser, den Landkreds' Interesser, hvis Repræsentant jeg er. (Munterhed). Ja, der er jo altid nogle, som mener at kunne drukne en Udtalelse i Latter, men de skal ikke faa denne til at drukne. Forholdet er dette, at jeg staa som Repræsentant for Landet, og dette mit Standpunkt gør jeg gældende gennem mit Ændringsforslag. Den højtærede Indenrigsminister staa ogsaa som Repræsentant for en Landkreds, men han taler Københavns Sag i Modsætning til det øvrige Lands. Den højtærede Indenrigsminister kunde passende anvende Baggensens Ord paa sig selv: „Naturam furca pellas ex — hun kommer dog igen, den Hex“. Selv om den højtærede Indenrigsminister er Repræsentant for en Landkreds, skinner det alligevel igennem, at han har sin Rod herinde paa Brostenene. Det er Forskellen.

Den højtærede Indenrigsminister talte endvidere om, hvad der kunde bringe Overenskomsten af 4. April i Fare. Han pegede paa, at det er de samme Mænd, som sidste Aar opponerede, der opponerer nu og er utilfredse, og han mente med disse sine Udtalelser selvfølgelig, at jeg og de, der er nogenlunde enige med mig, derfor ikke var saa gode Grundlovsvener som Ministeren og de, der er enige med ham. Ja, jeg vedkender mig med Glæde, at jeg er det første Medlem af dette Ting, der har gjort sig til Talsmand for at faa Landstinget bygget op paa en Alders-